

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 8

AUGUST 1960

109. ÅRGANG

INDHOLD

Forsidebillede

Tranekær slot på Langeland

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8,50 i Danmark og $2.00 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary Kaiser, redaktør

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

Vor Profet har talt, han har erklæret, at vi er ved at gå ind i en ny æra, hvor folkene i Europa vil modtage evangeliet som aldrig for. Zions grænser er ved at blive udvidet, de hellige opfordres til at blive i deres fædreland for at opbygge Kirken, så Zion kan spredes over hele jorden. Alle disse ting er blot opfyldelsen af profetier. Profeten Daniel så stenen, der var hugget ud af bjerget, rulle uden hænders hjælp, indtil den fyldte jorden.

Alle disse vidunderlige ting må gå forud for Kristi andet komme, og det bor være et opmuntrende vidnesbyrd for enhver af os at se og hore om opfyldelsen af disse profetier.

Præsident Dyer er kommet til Europa og bringer med sig omvendelsens ånd gennem den Helligånd, og omvendelses-mirakler sker næsten daglig i de forskellige missioner.

Hvorledes bliver denne nye plan, denne forkyndelse fra Guds profet, modtaget af vore hellige her i Danmark? Jeg tror omtrent det samme, som Frelseren antydede, da han gav lignelsen om de fem kloge og de fem uforstandige jomfruer. Mange af vore folk anerkender og folger begejstret de nye idéer, de gor alt for at skaffe aftaler med deres venner og slægtninge til missionærerne, de byder de nye medlemmer velkommen og hjælper dem til at gå fremad i Kirken.

Imidlertid modtager vi desværre stadig rapporter om dem, der ikke vil modtage det nye program og ved at afslå det kæmper imod det. Vi har autentiske rapporter om hellige, nogle i ansvarlige stillinger, der virkelig tager modet fra de undersogere, som vore missionærer bringer med til moderne, og fortæller dem, at de ikke må forhaste sig med at komme ind i Kirken, nogle er endda blevet opfordret til at blive i Folkekirken. Der findes blandt nogle den folelse, at mændene må være medlemmer i lang tid, for de er værdige til at modtage præstedommet, og at nye medlemmer ikke er kvalificeret til stillinger i Kirken, for de har været medlemmer længe.

Til dem, der ikke har været villige til at anerkende den nye fremgangsmåde, og som ved deres uvillighed til at anerkende den ikke samarbejder, men tværtimod kæmper imod planen, vil jeg gerne fremhæve nogle få kendsgerninger:

1. Denne plan og fremgangsmåde er ikke ny, de sandheder, som er blevet bevist i fortiden, bliver blot påny taget i brug, f. eks.:
   a. Kristus brugte ikke meget lang tid til at omvende dem, han valgte til sine apostle, og de fik øjeblikkelig opga-

ver og fik tildelt præstedømmet. »Da han vandrede langs Galilæa Sø, så han to brødre, Simon, kaldet Peter, og hans broder Andreas, i færd med at kaste vod i søen; for de var fiskere. Og han siger til dem: Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere. Og de forlod straks deres garn og fulgte ham. Og da han gik videre, så han to andre brødre, Jakob, Zebedæus' søn, og hans broder Johannes, sidde sammen med deres fader Zebedæus i båden og bøde deres garn, og han kaldte på dem. Og de forlod straks båden og deres fader og fulgte ham.« *(Matt. 4:18—22)*. »Da Jesus gik videre, så han en mand ved navn Mattæus sidde ved toldboden; og han siger til ham: Følg mig! Og han stod op og fulgte ham.« *(Matt. 9:9)*.

b. Gud åbenbarede for Peter, at evangeliet skulle omfatte hele verden, og at de, som søger sandheden, er antagelige for ham, og dåben blev udført den samme dag disse gode folk havde deres første kontakt med missionærerne. *(Læs Ap. Gern. kapitel 10)*. Der er mange andre eksempler, både i Bibelen og Mormons Bog, hvor folk blev omvendt i løbet af overordentlig kort tid, mange efter blot nogle timers forløb.

c. Læs historien om Kirkens begyndelse i vore dage. Hundreder af folk blev døbt i løbet af timer eller få dage efter den første kontakt med missionærerne. Mange blev øjeblikkelig ordineret til ældster og kaldet som missionærer eller fik ansvarsfulde stillinger i Kirken næsten øjeblikkelig. Mange af dem havde mod til at krydse havet, vandre over sletterne og ofre alt for at opbygge Zion.

2. De, som ikke anerkender opfordringen fra Guds Profet og andre tjenere, overgiver sig til Satans indflydelse, og som Frelseren sagde til Saulus fra Tarsus: »Saul! Saul! hvorfor forfølger du mig? Du vil finde det hårdt at kæmpe mod genvordigheder.«

Jeg vil gerne invitere dem, der føler, at dette program ikke er, som det skulle være, til at komme og tale med mig personligt. Der må være enighed for at skabe styrke, et hus, der er delt i modstridende dele, kan ikke stå fast.

Må Gud velsigne os alle med ønsket om og mod til at anerkende og med begejstring følge Guds tjeneres instruktioner, så de gode folk i det dejlige Danmark kan få lejlighed til at høre og modtage Jesu Kristi evangelium og modtage de vidunderlige velsignelser, som kun kan komme gennem denne, den eneste sande Kirke.

Levi B. Thorup, missionspræsident.

Kristi andet komme

Af præsident *Charles W. Penrose.*

Skrevet i 1859. Oversat fra »Liahona«.

Erklærede kristne af alle bekendelser tror på Kristi andet komme; men medens alle er enige om, at når han kommer, vil han være uden synd og kommer for at forberede alt til salighed, så er de alle uenige om måden, stedet og tiden for hans komme.

Den almindelige antagelse er, at hans komme vil være åndeligt, og han vil regere i sit folks hjerter, at hans nærværelse vil blive universal og samtidig følt, når hele verden er bleven omvendt ved forkyndelsen af ordet.

Imod denne lærdom har der været mange opponenter. Nogle har påstået, at han vil gå omkring som en mand og atter begynde at prædike til verden; andre har endog påstået, at han vil vise sig i en kvindes skikkelse. Forskellige steder har været udpeget, hvortil han vil komme; den bestemte dag og time for hans komme har været proklameret til verden. Tidsperioden har imidlertid været ligeså forskellig som stedet for hans komme.

De Sidste Dages Hellige har deres særskilte syn på dette vigtige spørgsmål; det er ikke grundet på spekulation, almindelig anskuelse eller mystisk udlæggelse af gamle profetier, men på Guds åbenbarede ord i de sidste tider, stadfæstet ved den forudlagte plan og støttet af erklæringer fra Guds hellige mænd, som talte under den Helligånds påvirkning. Hensigten med denne artikel er i korthed at forklare nogle af disse betragtninger for læseren.

Forinden Herren første gang viste sig for menneskene på jorden, sendte han en profet for at berede folket til hans komme, skønt de gamle seere havde forkyndt om hans ankomst. Det er derfor rimeligt at antage (skønt de gamle profeter og apostle har talt om mange ting vedrørende hans andet komme), at han også denne gang vil sende én for at berede verden til denne begivenhed. Nødvendigheden herfor synes indlysende, når vi overvejer den usikkerhed og forskellighed

i anskuelser, som gør sig gældende angående denne begivenhed.

Derfor, uagtet de gamle jøder havde profeternes optegnelser og tillige Johannes den Døbers nærværelse, da var der alligevel kun få, der ville tro, at Jesus af Nazareth var Messias. Hans forløber blev dræbt, og selv blev han korsfæstet. Endskønt folket i denne generation har Det gamle og Det ny Testamente, og Herren tillige har sendt en budbærer for at berede vejen for hans andet komme, så eksisterer dog den samme uvidenhed nu og den samme ånd, som forårsagede Johannes den Døbers og Jesu Kristi død.

Ligesom Johannes den Døber kom også Joseph Smith til en sekterisk generation for at berede vejen for Messias, og ligesom Johannes prædikede han omvendelsens dåb til syndernes forladelse, og lig ham blev han forfulgt, fængslet og ihjelslået; men de, der har modtaget hans vidnesbyrd og adlydt retfærdighedens principper, som han forkyndte, har modtaget et lys fra Gud, der sætter dem i stand til at kende tidernes tegn og skue dagen, da Herren skal komme. De falske alarmeringer, som fra tid til anden med mellemrum skræmmer verden, forfærder ikke dem; thi de har mere sikre profetiske ord at støtte sig til.

Ved forkyndelse af Jesu Kristi evangelium, som er åbenbaret til Joseph Smith - nemlig tro, omvendelse, dåb til syndernes forladelse og håndspåløggelse for den Helligånds gave etc., vil mange blive ledet til at forlade deres fædres religiøse traditioner og blive talt iblandt Guds folk, som vil samle sig til én plads for at modtage Frelseren, og af hans inspirerede tjenere lære de ting, som er ham velbehagelige, og rense dem for alt, som er ham imod. De vil bygge ham et tempel, og om nødvendigt vil de danne en slags regering iblandt dem, der vil have såvel en national som en kirkelig karakter. Denne regering vil blive teokratisk eller med andre ord, Guds rige, dets love, ordinancer, regulativer etc. vil blive under ledelse af Guds hellige præstedømme, og folket vil udvikle sig i kunst, videnskab og i enhver ting, der vil frembringe glæde, fremme enighed og befæste dem i evigvarende fred.

På den anden side vil forkastelse af dette evangelium, som skal blive prædiket for hele verden som et vidnesbyrd om Kristi komme, forårsage, at verden vil tiltage i forvirring, tvivl og grufulde kampe, og Guds Ånd vil blive holdt borte fra den. Det mørke, der hviler på folkets sind angående de evige ting, vil blive endnu mørkere; nationerne vil blive indviklet i frygtelige og blodige krige; forbrydelserne, som nu er så hyppige, vil blive uophørlige; båndene, der sammenbinder familier, vil blive sprængte; de menneskelige lidenskaber vil blive udsat for den mest afskyelige brug; elementerne omkring os vil blive påvirket af jordens rystelser; storm, jordskælv og frygtelige ulykker på sø og land vil forårsage skræk og forfærdelse blandt jordens beboere; nye sygdomme vil i stilhed æde deres rædselsfulde vej gennem de ugudeliges rækker; jorden, gennemvædet af blod og

besmittet af dens indbyggeres smuds, vil tilbageholde sin frugt; havets bolger vil hæve sig, og alle ting vil være i bevægelse. Midt i al denne elendighed vil de store mænd iblandt nationerne blive taget bort, og frygt vil indgydes i alle menneskers hjerter.

Joderne, der fremdeles lever i vantro på, at Jesus var Kristus, vil adskille sig fra hedningerne og samles til deres fædreland. Denne begivenhed vil blive under ledelse af Israels Gud, de vil tage deres land i besiddelse og opbygge templet på dets tidligere plads, de vil tiltage i antal og i velstand, og de vil leve efter Mose lov, forventende Messias' komme for at regere over dem som deres konge. De fallerede nationer, misundelige over jødernes rigdom, vil under et eller andet påskud påføre dem krig, rykke ind i det hellige land for at røve og plyndre.

I tiden umiddelbart før Kristi komme til jorden da må vi inddele dens indbyggere i tre hoveddele:

For det forste: Guds hellige, som samles på en plads på det vestlige kontinent, kaldet Zion, hvor de vil være travlt beskæftiget med at træffe forberedelser til hans komme som deres Forløser, der har udgydt sit blod for deres frelse, og som vil regere over dem og betale dem for deres arbejde med at grundlægge hans regering.

For det andet: Jøderne vil samles til Jerusalem, hvor de også forventer Messias, men de tror ikke, at Jesus af Nazareth var Guds Søn, og de kommer i stor fare for at blive odelagt af deres fjender, som kommer ind i landet.

For det tredie: De demoraliserede nationer og riger, som forkaster evangeliets lys, er aldeles uforberedt på Herrens komme og er næsten moden til odelæggelse.

Iblandt den forstnævnte af de tre klasser af mennesker vil Herren forst vise sig, og hans nærværelse dér vil være ukendt af den ovrige del af menneskeslægten. Han vil komme til templet, som vil være beredt for ham, og hans trofaste folk vil se hans ansigt, hore hans rost og beskue hans herlighed. Af hans egen mund vil de modtage yderligere instruktioner om udvikling og forskonnelse af Zion og om en sikker stabilisering af hans rige.

Hans næste tilsynekomst vil blive blandt de hjemsogte og næsten overvundne sonner af Juda. På det tidspunkt, da de fjendtlige tropper fra de forskellige nationer plyndrer byen, og krigens rædsler overvælder Jerusalems indbyggere, og deres skæbnes afgorelse er nær, vil han stå på Oliebjerget, som vil revne i to dele. Ledsaget af en himmelsk hærskare vil han overvinde og ødelægge de forenede fjendtlige hære og vise sig for de bedende jøder som deres mægtige Befrier og Sejrherre, som så længe har været ventet af den jodiske race; og medens kærlighed, taknemmelighed, ærefrygt og beundring fylder deres bryst, vil han vise dem sårene i sine hænder fra sin korsfæstelse og åbenbare sig som Jesus af Nazareth, hvem de havde forhånet, og som deres forfædre bragte til doden. Derefter vil

vantroen vige bort fra deres sjæle, og blindheden, der kom over Israel, vil forlade dem. »En kilde til afvaskning af synd og urenhed skal blive åbnet for Davids hus og Jerusalems indbyggere«, og en nation skal på een dag blive født til Gud. De vil blive døbt for tilgivelse af deres synder og vil modtage den Helligånds gave, og Guds regering, som er oprettet i Zion, vil blive indført iblandt dem og ingensinde ophøre.

Den store og kronede tilkommelse af Herren vil følge disse to åbenbaringer; hvem kan beskrive denne tildragelse i et dødeligt sprog? Menneskets tunge stammer, pennen falder af skriverens hånd, og sindet bliver henrykt ved betragtning af den ophøjede og ærefrygtvækkende majestæts komme for at tage hævn over de ugudelige og regere som konge over den ganske jord.

Han kommer! Jorden skælver, de høje bjerge ryster; det mægtige hav ruller tilbage til norden som af frygt, og de sønderrevne skyer gløder som smeltet malm. De døde hellige kommer frem fra deres grave, og de, der er levende, bliver draget op i skyerne for at møde ham. De ugudelige får travlt med at skjule sig ved hans nærværelse og beder de skælvende bjerge falde over dem. Han kommer! med den store skare af de retfærdige hellige omkring sig. Hans ånde bringer død til de onde. Hans glans er som en brændende ild. De stolte og de oprørske er som brændende halm. Han renser jorden med en fejende ødelæggelse. Han oversvømmer jorden med en heftig flod af sin vrede, så smudset og vederstyggeligheden vil blive fortæret. Satan og hans mørke skare blive bundet, og den, hvis ret det er at regere, er kommet, og denne jords riger er blevet vor Herres Jesu Kristi riger.

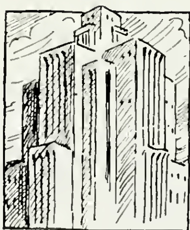
Guds folk skal leve på jorden, der skal blive, som den var i begyndelsen; de vil bygge byer, anlægge haver, og de, der har været trofaste i udførelse af få ting, vil blive herskere over mange ting; Eden vil blomstre, og Paradisets frugt og blomster vil udfolde deres yndighed som i begyndelsen; Jesus skal regere på Zions bjerg og i Jerusalem, og al skabningen skal prise Herren. Som svar på et spørgsmål af sine apostle bragte Jesus sådanne begivenheder frem, som skulle være tegnene for hans komme. Disse begivenheder sker nu i dagene før hans komme.

Rigets evangelium, gengivet til jorden ved åbenbaring, er blevet forkyndt som et specielt vidnesbyrd om hans komme; hans folk samles, og grundvolden til hans rige er bleven lagt i bjergene; Zion er opbygget; et tempel er bygget for hans modtagelse. Indsamlingens ånd ruger over jøderne, de rige og de, der har indflydelse iblandt dem, er i bevægelse for opbyggelse af Jerusalem. Den ufrugtbare del af landet er atter begyndt at blomstre, og vandstrømme, som i tidernes løb er udtørret, er atter begyndt at flyde. Tilfredshedens ånd tiltager i enhver del af samfundet, og nationerne føler sig tilskyndet af en usynlig indflydelse til at forberede sig på krig. Grufulde påfund er stadig bleven bragt

ud i den hensigt at ødelægge menneskers liv. Udygtighed blandt løvgiverne har vist sig i allerhøjeste grad. Vi hører om jordskælv, tornadoer, storme og alle slags frygtelige ulykker. Endskønt jorden endnu frembringer en overflødig grøde, er der dog tusinder og atter tusinder, der vansmægter efter naturlig førplejning. Forbrydelser sker i en frygtelig grad; den store masse af menneskeslægten regner ikke religionen, de gør den kun latterlig; båndet, som sammenholder samfundet, er slapt og løst, og det forekommer alle, at der er noget for hånden.

Disse er nogle af tegnene på hans komme. »Se brudgommen kommer«. Gå ud at møde ham. De vise er vågne, deres lamper er pudsede, de vandrer ikke i mørket, men med et lys for deres fødder og en lampe på deres vej, de haster ad vejen til den udpegede plads; thi der står skrevet: »Forløseren skal komme til Zion«.

Tiden er nær forhånden, begivenhederne, vi har henvist til, vil følge hurtigt efter hverandre. Gud vil formedelst sin retfærdighed gøre arbejdet kort. Dagen og timen er ikke åbenbaret, men når Zion er opbygget, vil Herren komme i sin herlighed. O, I menneskenes børn, læg eders synder til side og omvend eder fra at gøre det onde. Herrens Ånd har tilhvisket eders hjerter, når I i nattens stilhed var ene, og søvnløse har I følt eders syndighed. Tag ikke hensyn til forhånelser og ringeagt af de djævelsksindede, men kom frem og bliv begravet med Kristus i dåben, modtag den Helligånds gave og hjælp de hellige til at berede riget før Menneskenes Søn, og når han kommer, at du da har forventet hans komme, at ikke Herrens dag skal komme uforvarende som en tyv om natten.

PRÆSIDENT Dyers BESØG I DEN DANSKE MISSION

Planen for præsident Dyers besøg i den danske mission er blevet **ændret,** således at møderne afholdes til følgende tider og steder:

Lørdag den 6. august: AALBORG

Kl. 18,30 .... Møde med distriktets, grenenes og præstedømmets ledelser

Kl. 19,30 .... Konferencemøde

Søndag den 7. august: RANDERS

Kl. 10,30 .... Konferencemøde

Kl. 15,00 .... Møde med distriktets, grenenes og præstedømmets ledelser

Kl. 17,00 .... Konferencemøde

Mandag den 8. august: AARHUS

Kl. 18,30 .... Møde med distriktets, grenenes og præstedømmets ledelser

Kl. 19,30 .... Konferencemøde

Tirsdag den 9. august: ESBJERG

Kl. 18,30 .... Møde med distriktets, grenenes og præstedømmets ledelser

Kl. 19,30 .... Konferencemøde

Onsdag den 10. august: ODENSE

Kl. 18,30 .... Møde med distriktets, grenenes og præstedømmets ledelser

Kl. 19,30 .... Konferencemøde

Søndag den 14. august: KØBENHAVN

Kl. 10,30 .... Konferencemøde

Kl. 15,00 .... Møde med distriktets, grenenes og præstedømmets ledelser

Kl. 17,00 .... Konferencemøde

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Forskelle i genealogisk afstamning.

Spørgsmål:

Jeg vil gerne have svar på følgende spørgsmål: Er det muligt, at alle medlemmer af en familie, herunder faderen og moderen, er af Efraims stamme, og een søn i samme familie er af Manasses stamme?

Svar:

Det er meget muligt, at en patriark, når han giver velsignelser til en familie, kan erklære gennem den inspiration, som han modtager, at en eller flere kan være af en anden afstamning end de andre. Vi har i vore arkiver velsignelser, der viser, at denne forskel eksisterer i nogle familier. Hvis man ikke tænker nøjere over spørgsmålet, kunne man drage den slutning, at patriarken havde talt uden inspiration, men dette ville være en urigtig slutning.

Kendsgerningen er, at vi alle, hver og en, nedstammer fra en blandet stamtavle. Ingen kan påstå at nedstamme fra fader til søn gennem blot een bestemt afstamning. Herren velsignede Abraham og sagde:

»Og jeg vil gøre dig til en stor nation, og jeg vil velsigne dig overmåde og gøre dit navn stort blandt alle nationer; og du skal blive en velsignelse til din sæd efter dig, så at de skulle frembære i deres hænder dette embede og præstedømme til alle nationer.

Og jeg vil velsigne dem formedelst dit navn, thi så mange, som annammer dette evangelium, skulle kaldes efter dit navn; og de skulle blive regnede blandt din sæd og skulle stå op og velsigne dig som deres fader.

Og jeg vil velsigne dem, som velsigner dig, og forbande dem, som forbander dig; og i dig (det vil sige, i dit præstedømme) skulle alle jordens slægter blive velsignede, ja, med evangeliets velsignelse, hvilket er frelsens velsignelser, ja det evige livs« *(Abraham 2:9-11)*.

Derfor blev Israels blod, gennem spredningen af Israel blandt nationerne, blandet med de ikke-jødiske nationer, og opfyldte derved det løfte, der blev givet Abraham, og de fleste af Kirkens medlemmer har, skønt de betegnes som efterkommere af Abraham, gennem Israel også ikke-jødisk blod i deres årer. Det vil sige, at ingen er en direkte efterkommer gennem Efraim i hver generation, eller gennem Manasse eller nogen af de andre sønner af Jakob, uden at have fået blodet fra

en af de andre stammer i Israel i den samme afstamning. Da Israel kom ud af Ægypten, skilte Moses dem i tolv stammer, og i kraft af denne arv fik de overdraget bestemte dele af Palæstinas land. Imidlertid var medlemmerne af disse stammer ikke tvunget til at gifte sig indenfor deres bestemte stamme. Heller ikke var israeliterne under nogen lov om, at de absolut skulle blive indenfor grænserne af det område, som var tildelt deres bestemte stamme.

Der er ingen tvivl om, at de havde deres frihed til at flytte fra sted til sted og til at gifte sig efter deres eget valg blandt de forskellige stammer. Da de ti stammer blev ført bort til Assyrien, betyder det ikke, at alle medlemmerne af disse ti stammer blev ført bort, og at ingen blev tilbage. Israeliterne havde det privilegium at kunne rejse fra sted til sted og at indgifte sig, som det passede dem, blandt Israels stammer. Måske er der derfor ingen af dem, der ned gennem tiderne har en ren afstamning fra nogen af Israels sønner. Uden tvivl var der også nogle i Efraims stamme, der giftede sig ind i Juda stamme, eller Manasses, og nogle i Manasses stamme, som kunne have giftet sig ind i Efraims stamme, og det samme blandt de andre af Israels stammer.

Ydermere har vi lært, at Herren har sagt, at han ville sprede Israel blandt de ikke-jødiske nationer, og ved at gøre dette ville han velsigne de ikke-jødiske nationer med Abrahams blod. I dag forkynder vi evangeliet i verden, og ifølge de åbenbaringer, der er givet til Esajas, Jeremias og andre profeter, indsamler vi de spredte får af Israels hus. Disse får kommer frem, blandet med ikke-jødisk blod fra deres ikke-jødiske forfædre. Under alle omstændigheder er det meget muligt, at størstedelen, næsten uden undtagelse, af dem, som kommer ind i Kirken i denne uddeling, har blodet fra to eller flere af Israels stammer så vel som blodet fra ikke-jøderne.

Mormons Bog fastslår, at Profeten Joseph Smith var en efterkommer af Josef, Jakobs søn. Ved åbenbaring har vi også fået at vide, at han er af Efraims stamme, men det er øjensynligt, at han også havde noget ikke-jødisk blod i sig, for der er skrevet i Mormons Bog, at den skulle komme frem »gennem ikke-jøderne«, og den kom gennem Joseph Smith. Det er derfor rimeligt at forstå, at vi alle, hver og en, kommer fra en blandet afstamning, og at Efraims blod og også Manasses, kan findes i årerne hos mange af os, ligeledes blodet fra andre af de tolv Israels stammer, og at ingen af os ned gennem tiderne har en ganske ren afstamning fra fader til søn udelukkende fra en af stammerne.

Når patriarken giver velsignelser, leder han afstamningen gennem det blod, der er det fremherskende, og der kan findes een søn, som kunne betegnes som af Efraims blod, og hans broder, med den samme fader og moder, kunne rettelig siges at være af Manasses eller af Benjamins blod

eller en af de andre af Israels stammer. Et af de bedste eksempler på denne forskel i blod er optegnet i 1. Mosebog. Det er Esau og Jakobs fødsel. De var tvillingebrødre, og dog var de, i henhold til hvad der er åbenbaret, så vidt forskellige, som om de var født af forældre af forskellige nationaliteter. Måske dette kan forklares ved Mendels Lov, der bestemmer forskellene i forældres afkom.

Joseph Fielding Smith.

DEN FØRSTE *tempelrejse i 1960*

Den første af de to tempelrejser, der i år er arrangeret til templet i Schweiz, blev på en dejlig måde afviklet i dagene 4. til 13. juli. Den »danske« koloni i Zollikofen bestod i denne omgang af 60 medlemmer, og heraf var der 15 børn. I disse tal er indbefattet missionspræsident Thorup med familie samt 2 netop afløste, kvindelige missionærer fra Utah.

Optakten til denne rejse blev ellers ikke særlig fin, idet søster Kaiser få dage før afrejsedagen fik besked fra rejsebureauet, at de i meget god tid bestilte sovevognsbilletter alligevel ikke kunne skaffes. Så måtte rejseplanen skyndsomst laves om. I stedet for afrejse mandag d. 4. juli kl. 10 blev det til samme dag kl. 16. Dette bevirkede, at vi først ankom til Zollikofen tirsdag kl. 14, og vi kunne således ikke komme i templet denne eftermiddag, hvad der ellers oprindeligt var planlagt. Nedrejsen gik trods ændringen meget fint, og i stedet for de tabte sovevognsbilletter, fik vi ved de tyske baners velvilje tildelt pladser i en liggevogn.

Det første blik vi fik af templet, var, som det plejer at være, fra hurtigtoget mellem Basel og Bern. Vi, der skriver dette, tilhører en familie, der første gang skulle besøge Herrens tempel, og når vi skal være helt ærlige, så var dette første syn fra toget lidt af en skuffelse. Vi så nemlig her templet bag en forgrund af bygningskraner og stilladser. Denne skuffelse blev dog hurtigt erstattet af en indre følelse af glæde, da vi så templet i de rette omgivelser. Denne rene og lyse bygning ligger højt på en meget stor grund, der er lagt ud med smukke grønne plæner og betagende blomsterbede. Dette syn fik yderligere en forstærket virkning, da vi om aftenen så templet i projektørbelysning. Da var det, som der stod en glorie om templet. Endog de smukke blomsterbede på plænerne rundt om er belyste af specielle havelamper.

Vi havde lejlighed til at gå igennem templet ialt 10 gange, nemlig onsdag, torsdag, fredag, lørdag og mandag, to gange hver dag. De to gange om lørdagen og første gang om mandagen foregik det på tysk, idet der fra Tyskland og Østrig ankom en del søskende, som skulle igennem templet for første gang. De andre 7 gange var det naturligvis på dansk.

De følelser, der rører sig i et menneske, som første gang går igennem et tempel, kan ikke beskrives. Vi har vel alle dannet os en forestilling om tempelarbejdet, inden vi første gang går igennem; men ingen af os har nogensinde været i stand til at danne et billede, der har bare en ringe lighed. Den første gang, vi gik igennem, var der ofte forbavselse i vore sind. Når vi så gik igennem igen, blev denne forbavselse mere og mere erstattet af ærefrygt og af forståelse af Guds skaberværk og Guds hensigt med mennesket. Man kan gå igennem templet mange, mange gange, og hver eneste gang får man noget nyt med sig. Man modtager i templet også den velsignelse at komme til fuld klarhed over betydningen af det genealogiske arbejde. Derfor var der, da vi var færdige i templet den sidste dag, et bestemt spørgsmål der trængte sig frem i vore sind. Dette spørgsmål var: »Hvor hurtigt kan vi mon få sparet sammen til en ny tempelrejse.«

Om søndagen er det også hviledag i templet, og vi deltog alle i de normale møder i grenshygningen i Zollikofen. Kl. 9 var der præstedømsmøde, og vi danske brødre havde vort eget møde i et klasseværelse. Ved dette møde præsiderede missionspræsident Thorup, og distriktspræsident Harry Petersen, København, ledede mødet. Kl. 10 mødte vi alle i søndagsskolen sammen med søskende fra Tyskland og Schweiz. Vi var her mere end 200 mennesker forsamlede i den store,

pragtfulde kirkesal. Det var vidunderligt at høre vore tysktalende søskende synge; der var en dejlig ånd iblandt os. Da klasserne blev delt, trak vi danskere os tilbage til vor egen klasse i G.U.F.-salen. Denne klasse blev også ledet af distriktspræsident Harry Petersen, København, og vi hørte taler af missionspræsident Thorup, søster Thorup og af søster Irma Petersen, København.

Ved denne søndagsskole og ligeledes ved alle formøderne i templet var det søster Thorup, der spillede præludium og akkompagnerede til sangene. Vi nød alle søster Thorups vidunderlige musik, der skabte en dejlig ånd for os.

Søndag aften kl. 19 deltog vi så ved nadvermødet i grensbygningen. Ved dette møde var der også meget stor deltagelse. Vi hørte nogle gode og inspirerede taler på tysk, og derefter fik vi igen lejlighed til at høre fra missionspræsident Thorup, der talte på dansk. Denne tale blev oversat til tysk af søster Mary Kaiser, der også ved mange andre lejligheder fungerede både som tysk og engelsk tolk.

Ind imellem fik vi også lejlighed til at se på Schweiz, som turisten ser på det. Om aftenen eller søndag eftermiddag tog mange til Bern eller Solothurn. Her var mange interessante ting at se. Søndag eftermiddag gik f. eks. en lille gruppe gennem forbundsbygningen i Bern, medens samtidig en anden lille gruppe gik gennem Naturhistorisk museum i Solothurn.

Den sidste dag, om tirsdagen, var der arrangeret en dejlig bustur for os med en af postvæsenets gule busser. (I Schweiz driver postvæsenet buskørsel på samme måde som DSB gør det her i Danmark). Vi kørte først hen over et højdedrag med en meget fin udsigt. Efter en god times kørsel ankom vi til foden af det 2362 m høje Niesenbjerg. En tovtrukken skinnebane førte os op til toppen af dette bjerg. Den udsigt, vi her havde ventet at se, udeblev desværre. Der lå nemlig et tykt skylag om bjergets højeste top, og da vi nåede op, begyndte det at hagle kraftigt, så at bjerget blev til et helt isbjerg. Der var kun 5 graders Celcius på toppen, medens der ved foden var 20 grader. Dette haglvejr slog os nu ikke ud, for det var jo på sin vis en oplevelse i juli måned. Da vi kom ned igen fra Niesenbjerget, førte bussen os til den lille by, Spiez. Denne by har en meget smuk beliggenhed ved den lange Thunersø og er et meget besøgt turiststed. Vi nød naturen her i 2 timer, inden bussen afbrød eventyret for os og førte os tilbage til Bern.

Vi vil også gerne fortælle lidt om indkvarteringen i Zollikofen. Vi boede hos en schweizisk familie, der ikke er medlem af Kirken. Denne familie havde fem børn mellem 3 og 12 år. De var langt fra velhavende, men de levede lykkeligt sammen, og de var altid venlige og hjælpsomme mod os og vore børn. Vi havde rig lejlighed til at tale med denne familie om forholdene i Schweiz, og gennem alle de indtryk, vi fik hernede, kom vi til at beundre denne nation. Schweizerne er meget renlige, de elsker blomster, og de lever sundt. Hernede er der f. eks. ikke ret mange mennesker, der drikker kaffe; det er meget mere

almindeligt at drikke ovomaltine, urtethe eller maltkaffe. Vi føler, at Kirkens 1. præsidentskab ikke har kunnet vælge et bedre land for Kirkens første tempel i Europa. Denne nation har også haft den lykke at have været fuldstændig forskånet for krig i de sidste 112 år.

Det var med vemod, vi tog afsked med templet og med dette dejlige land. Vi rejste fra Bern tirsdag aften kl. 22. Tempelpræsident Trauffer var på banegården for at tage afsked med hver enkelt af os og ønske os en god rejse. Hjemrejsen forløb meget fint, for denne gang fik vi alle sovevognspladser. I Lüneburg skilte deltagerne fra Jylland—Fyn sig ud og kørte over Hamburg, medens deltagerne fra Sjælland kørte over Lübeck.

Dette har været en vidunderlig tempelrejse, og blandt alle de velsignelser, vi har modtaget i disse dage, er der een, som har virket særlig for os fra provinsen. Vi har lært så mange gode søskende at kende, søskende, som vi føler vil være vore venner for livet.

Vi ønsker her til slut at sige tak til alle søskende for deres godhed og venlighed på denne rejse, og vi ønsker på alle deltagernes vegne at sige tak til søster Mary Kaiser for det store stykke arbejde, hun har udført for os som rejseleder og som tolk.

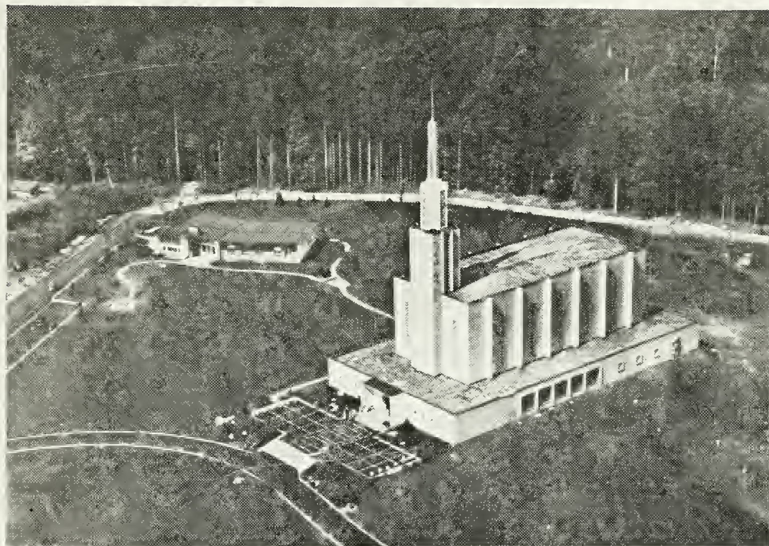
Denne rejse er nu forbi, men den lever videre i minderne i mange år endnu.

Irene og Knud Bent Andersen,
Fredericia.

Arbejdet i Herrens Hus

»Nu forstår jeg i sandhed, at der hos Gud ikke er personsanseelse; men i hvert folk er den, som frygter ham og øver retfærdighed, kærkommen for ham.« *(Ap. Gern. 10:34-35).*

Disse ord, som apostlen Peter har udtalt, kan alle arbejdere i Herrens Hus i Schweiz i sandhed tilslutte sig. Som hvert år erfarede vi også i denne sommer som et nyt vidnesbyrd, at der hos Gud virkelig ikke findes personsanseelse. Fra næsten alle lande i Europa kommer større eller mindre grupper af hellige til Herrens Hus, til det hellige Tempel. Der findes søskende deriblandt, som må rejse tre dage og tre nætter for at nå til Zollikofen. Søskende, som i årevis har sparet sammen eller måske endda har solgt noget af deres indbo for at kunne klare rejsen hertil, 70-80-årige og også unge ægtepar med kun få uger gamle børn påtager sig rejsens strabadser. Hvorfor kommer de, hvorfor påtager de sig alle disse ofre og besværligheder? Netop fordi der hos Gud ikke er personsanseelse, men i hvert folk er den, som frygter ham og

over retfærdighed, kærkommen for ham. Alle, der besøger Herrens Hus, hvorfra de end kommer, har et brændende vidnesbyrd om Jesu Kristi evangeliums sandhed i deres hjerter, og de planlægger deres rejse for i Herrens Hus at få mere lys og kundskab, ikke alene for sig selv, men også som stedfortrædere for deres kære afdøde, som ikke selv har haft en sådan lejlighed i deres egen levetid.

Herrens ord til Nikodemus går her i opfyldelse, således som det gør det i ethvert andet af Herrens templer i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige: »Ingen kan se Guds rige, hvis han ikke bliver født på ny.«

Hvor vidunderligt er det for børnene at lade sig døbe for deres fædre og mødre, bedstefædre og bedstemødre, brødre og søstre, onkler og tanter. Føler ikke enhver pige og enhver dreng, at han eller hun er kaldet til at være vor Herre Jesu medarbejder? Og hvor vidunderligt, at også forældrene fortsætter dette arbejde og hver familie således i forening bidrager til deres forfædres forløsning. Thi gennem dåben åbner vi fængslets døre, og gennem de videre nødvendige forordninger bereder vi vejen til indtræden i Guds rige.

De hellige, som af deres grens- og missionspræsident er blevet fundet værdige til at komme til Herrens Hus, er bestemt de bedste medlemmer af deres gren. Efter deres besøg i det hellige hus og efter at de har fået deres begavelse, vil de blive endnu bedre. I alle de forskellige arbejder i grenen vil de være et forbillede for deres søskende. Men også i deres daglige arbejde, på deres arbejdspladser. Vore ord og vore gerninger kan vise alle mennesker, at vi er Kristi disciple.

Og hvis vi lever således, som vi har lovet gennem de hellige pagter, vil vi også hos vore medmennesker erfare:

...... at der hos Gud ikke er personsanseelse; men i hvert folk er den, som frygter ham og øver retfærdighed, kærkommen for ham.«

I tiden 6. til 11. juli blev der af danske søskende udført følgende forordninger:

335 stedfortrædende dåb for døde
395 begavelser for levende og døde
54 beseglinger af ægtepar (levende og døde)
130 beseglinger af børn til forældre (levende og døde).

Nedenstående findes vor sessionplan for den kommende tid. Yderligere sessioner, også på dansk, vil vi gerne gennemføre på de dage, der endnu er frie, såfremt mindst 8 brødre og 8 søstre tilmelder sig. *Vi beder Dem dog være opmærksom på, at man for at få sin egen begavelse skal deltage i en session på sit eget modersmål.*

Vore *lørdags-sessioner* finder hele året sted hver måned i følgende rækkefølge:

1. lørdag:	tysk	kl. 7,30
	fransk	kl. 13,30
2. lørdag:	tysk	kl. 7,30 og 13,30
3. lørdag:	engelsk	kl. 7,30
	tysk	kl. 13,30
4. og 5. lørdag:	tysk	kl. 7,30 og 13,30

Endvidere er følgende sessioner planlagt:

1. til 5. august: tysk
11., 12., 15. og 16. august: dansk
17. til 19. august: hollandsk
12. til 30. september: Templet lukket
3. til 7. oktober: tysk
21. oktober: tysk.

Broder Georg J. Birsfelder.
Tempelskriver, Schweiz Tempel.

G. U. F.-stævnet i Randers 1960

G.U.F.-stævnet i Randers indledtes fredag den 24. juni med en udflugt, hvori deltog 70 medlemmer og venner, som samledes i kirkebygningen i Vestre allé, og efter at de havde fået afleveret deres bagage, var vi klar til at tage afsted. Turen gik ad den gamle Viborgvej til Dollerup Bakker, hvor vi så den rigtige jyske natur, både hede og lyng, og ad krogede veje kom forbi gamle vandmoller; i bakkerne spiste vi vor medbragte frokost og nod den skønne natur. Men på en varm dag er der ikke noget så godt som et forfriskende bad, så derfor fortsatte vi til Hjarbækvig, hvor vi fik dukkerten, efter at vi havde nydt den skonne tur ned til vandet. Tiden gik dog alt for hurtigt, for for vi fik set os om, skulle vi tilbage til Randers.

Kl. 19,30 samledes vi i »Jylland«s lokaler, hvor vi havde festaften, og hvor vi horte musiknumre og horespil og så skuespil, opfort af de forskellige grene. De ca. 140, der var tilstede, havde en dejlig tid sammen med søskende og venner. Lordag begyndte med funktionærmoder, hvor vi fik hort om de nye rapporter, der skal fores for pigerne, hvorefter vi deltes i forskellige grupper og horte om de forskellige emner inden for de respektive klasser. Efter frokost i kirken begyndte sportskonkurrencerne.

Kl. 18 samledes 102 til festbanketten, og efter banketten

Deltagerne i tale- og musikkonkurrencerne

Modtagerne af belønninger

mødte endnu flere op til Guld og Grønt bal. Da vi havde danset et stykke tid, så vi ballet, udført af deltagere fra Randers, formationsdans af københavnere, nogle søskende fra Aalborg dansede charleston for os, og to unge fra København spillede på guitar og sang. Alle de 240 tilstedeværende morede sig herligt og dansede på livet løs og ville gerne have fortsat, men det tillod tiden desværre ikke.

Søndagens møder begyndte med præstedømsmøde kl. 9 med ca. 70 tilstede. Vi hørte en del korte taler af forskellige brødre.

Kl. 10,30 begyndte ungdomskonferencens tale- og musikkonkurrence. Vi blev præsenteret for nogle meget fine taler og nogle smukke musik- og sangnumre; det var en vanskelig opgave for dommerne, men efter lang tids votering fandt de frem til vinderne. 1. rådgiver i Hovedbestyrelsen holdt dernæst en tale over det nye valgsprog. Tilstede 230.

Ved vidnesbyrdmødet, som blev overværet af ca. 130, hørte vi nogle dejlige og opbyggende vidnesbyrd; det var inspirerende at høre så mange unge bære deres vidnesbyrd.

Stævnets hovedmøde begyndte kl. 17. Efter at vi havde hørt en sang af fælleskoret, blev det bekendtgjort, hvem der havde vundet de forskellige konkurrencer. Vinder af talekonkurrencen blev søster Inger Pedersen, Silkeborg, vinder af sangkonkurrencen søster Karna Rogilds, Aalborg.

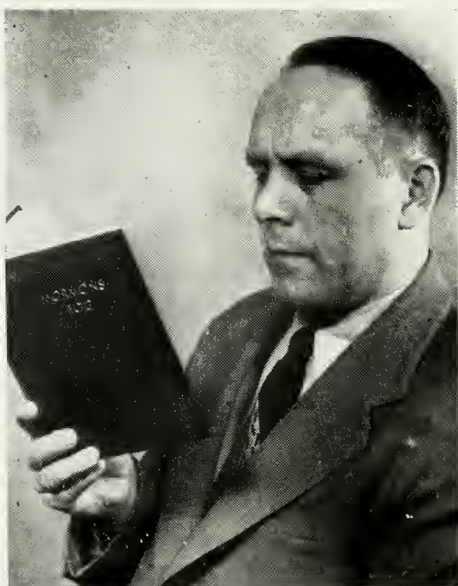
Derefter talte søster Florence B. Thorup til de unge piger, som skulle have belønninger, og et stort øjeblik kom, da søster Betty Damgaard Hansen fra Randers og søster Inger Hentzen fra Kbhvn. fik overrakt deres guld-gleanerbelønninger. Vi håber, at de ord, søster Thorup sagde til de unge, ikke må blive glemt, men at der næste år er endnu flere, som skal have belønninger. De øvrige talere ved aftenens møde var den

tidligere præsident for G.U.F.s hovedbestyrelse, broder Poul Petersen, den nuværende, broder Knud Hentzen, og til sidst missionspræsident Levi B. Thorup. Mødet sluttede med, at forsamlingen sang »Guds Ånd som en ild«. Tilstede 250.

Hovedbestyrelsen takker alle, som var behjælpelige med at gøre Stævnet til en oplevelse og en glæde for dem, der deltog, og håber blot, at der til næste år må være endnu flere, som kan overvære Ungdomsstævnet.

Hovedbestyrelsen.

TIDLIGERE MISSIONSPRÆSIDENT *Orson B. West* PÅ BESØG I DANMARK

Orson B. West, missionspræsident for den danske mission i årene 1939 til 1946, nuværende biskop i Belvedere Ward, Salt Lake City, Utah, har været på besøg i Danmark og har haft lejlighed til at se nogle af de nye kirkebygninger, der er bygget i de senere år, og til at tale i nogle af grenene i missionen.

Søndag den 19. juni talte han ved et fællesmøde i København for de tre grene, Nordre Gren, Søndre Gren og Amager Gren, og trods den korte frist, der havde været til planlæggelsen af dette møde, var salen stuvende fuld, da mødet begyndte; søskende og venner fra hans missionspræsidenttid under krigen, da vi måt-

te stå på egne ben og hverken havde missionærer eller kunne få åndelig og økonomisk hjælp fra Amerika, og nye søskende, som endnu ikke kendte ham, men havde hørt om ham, alle mødte op for at høre ham tale, og det blev en uforglemmelig aften!

Aftenen indledtes på sædvanlig måde med bekendtgørelser fra grenene, og disse var endda særlig bemærkelsesværdige denne gang, idet der var mange afløsninger og indsættelser både indenfor grenspræsidentskaberne og i organisationerne, og vi fik lejlighed til at høre fra flere af de nyindsatte brødre. Desuden fik vi også lejlighed til at høre fra en anden besøgende fra Utah, nemlig tidligere missionær *Hans Mikkelsen*, som flere gange har været missionær i Danmark og nu i sin alderdom er kommet hertil på besøg for at finde mere af sin genealogi og også besøge templet i Schweiz. Broder Mikkelsen talte kort, men bevæget og indtrængende, og så stod biskop West på talerstolen.

Biskop West bragte først hilsener fra sin familie og alle de danske søskende i Salt Lake City og mindedes de mange danske søskende, som er gået bort, siden han rejste fra Danmark i 1947. Han talte dernæst om de åndelige og materielle værdier i verden, som vi må lære at skelne imellem og sørge for at vælge de rette for vor fremgang, ikke den verdslige fremgang, som mange stræber efter, men den åndelige fremgang, som fører til evigt liv. Han talte om æstetikeren og etikeren og om Søren Kierkegaard, som i sit værk »Enten-Eller« netop kommer ind på modsætningerne i verden. Til slut talte han om evangeliet, som vi ikke bør skamme os over, men bringe ud til vore slægtninge og venner, så de også kan få del i alle de velsignelser, der kommer, når man efterlever evangeliet.

Der var over 300 tilstede ved mødet, og vi vil gerne bringe biskop West en tak for den dejlige tale, som blev holdt på et fuldendt dansk, der ikke viste noget som helst spor af de 13-14 års ophold i Amerika.

Biskop West, der er medlem af den amerikanske Rebild-komité, deltog under sit ophold i Danmark også i Rebildfesten den 4. juli og i Dansk Samvirkes fest for udlandsdanskere på Kronborg søndag den 26. juni.

Desværre var hans besøg i Danmark kun kortvarigt, men vi håber, at han næste gang kan blive lidt længere tid, og så bringer sin familie med sig!

KIRKENS LITTERATUR

Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

NY UDGAVE AF

HVEM ER MORMONERNE?

Gordon B. Hinckley's bog HVEM ER MORMONERNE?, som har været udsolgt i flere år, er nu kommet i en ny, revideret og moderne udgave.

HVEM ER MORMONERNE? giver en kortfattet, men udtømmende og overskuelig skildring af Kirkens historie og oprettelse samt en gennemgang af dens organisation og arbejde i dag, og den egner sig derfor fortrinligt som gave til undersøgere og nye medlemmer, og er en udmærket håndbog for alle Kirkens medlemmer, som i den kan finde kortfattede svar på de fleste af de problemer, der kan opstå, når man skal besvare ikke-medlemmers spørgsmål om Kirken og dens historie.

Prisen er stadig kun **KR. 3,00**

og bogen kan bestilles ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at skrive HVEM ER MORMONERNE?

Dødsfald i Amerika

Søster Ellen Hansen, et kendt og agtet medlem af den danske koloni i Salt Lake City og et trofast medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige afgik ved døden den 12. juli 1960 efter et langt og virksomt liv.

Søster Hansen havde kun boet 9 år i Salt Lake City, men havde i den tid skaffet sig mange venner ved sit ligefremme væsen og store tro på evangeliet. Den afdøde blev begravet onsdag den 16. juli fra Larkins begravelseshjem i Salt Lake City. Begravelsen formede sig som en smuk hyldest til søster Hansens minde og virke. Blandt den store skare, der var kommet til stede for at vise hende deres sidste hyldest, var mange tidligere aalborgensere, og blandt disse var der flere, som havde haft søster Hansen til søndagsskolelærerinde i Aalborg. Med vemod mindedes de derfor hendes indsats i deres barndoms dage.

Programmet formede sig således: Bøn i begravelseshjemmet ved ældste Julius Andersen; åbningsbøn ved ældste William Ørum Pedersen; solo ved ældste Peter Olsen »Skal vi mødes hist ved floden?«, sunget på dansk. Mindetalen over afdøde holdtes af biskop Orson B. West, hvorefter Peter Olsen sang »O, min Fader«, der også blev sunget på dansk. Slutningsbønnen blev opsendt af ældste Henry Løjborg. Sorgemarskaller var: Anthon Pedersen og Ray Pedersen, søster Hansens sønnesønner; endvidere Andreas Fristrup, Elmer Mork, Thomas A. Thomsen og Frede Thomsen.

Søster Hansen efterlader sig tre børn, en søn Per, bosiddende i Ogden, og to døtre, Agnes Jepperson, New Jersey, og Karen Schjørring, Aalborg.

Vi siger søster Hansen tak for mange gode minder og for hendes store trofasthed i Kirken, som hun omfattede med den største kærlighed. Afdøde var også en meget ivrig tempelarbejder. Hun blev 82 år gammel.

AMAGER GREN:

Kristi Himmelfartsdag, den 26. maj, tog bikubepigerne fra Amager gren på en dagslejr. Vi startede fra kirken på Kretavej kl. 8,30 og cyklede til Dragør, hvor vi kiggede os lidt omkring; derfra kørte vi til Kongelunden, hvor vi på stranden lavede åbent bål. Vi spiste vor medbragte mad og kogte hybente, og så blev der lagt kartofler ned i gløderne til stegning. Vor trofaste gæst og »bikubedreng« Benny på 13 år tilbød at passe på bålet, cyklerne og bagagen, så vi andre kunne gå til skovs.

Vi tog en stor plasticpose og en botanikbog med, og så gik vi en dejlig tur, hvor vi fandt mange blomster og blade til pigernes private samlinger og til at undersøge i fællesskab. Vi fandt også fine mosplader, og inde i granskoven var der dunkelt og stille,

og når vi stod ganske stille, kunne vi følge fuglene, når de vimsede rundt mellem grenene, og sikken de sang! Så travede vi op til hovedvejen og købte is, så gik vi ned til stranden, men det blev mere og mere køligt, solen fik ikke rigtig magt den dag, så vi blev enige om at køre hjem til kirken og koge kakao der.

Vi havde så et par dejlige timer i kirken, pigerne lavede middagsmad, medisterpølse med stuvede ærter og gulerødder; som dessert spiste vi en appelsin. Så vaskede pigerne op og ryddede op efter os; kl. 18 sluttede vi og var enige om, at vi havde haft det dejligt, og nu var alle trætte og søvnige.

Vi var fem bikubepiger, og som gæster en lillesøster, Benny, birøgterdrengen og

Birøgteren.

INDSAT

Den 25. juni er ældste *Gary E. Dudley* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Dudley er født den 26. februar 1938 i Salt Lake City, Utah, som søn af Mr. og Mrs. Carl E. Dudley. Han har gået i skole i Granite High School, aftjente ½ års værnepligt i den amerikanske hær og har derefter studeret 1 år på University of Utah.

Ældste Dudley ankom til Danmark den 12. september 1958 og har arbejdet i Odense, København, Næstved og derefter atter i København, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Dudley i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Den 25. juni er ældste *Lloyd Burke Larsen* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Larsen er født den 1. september 1937 i Hyrum, Utah, som søn af Mr. og Mrs. Lloyd Larsen. Han har gået i South Cache Highschool, har frekventeret University of Utah i 1 år, aftjente så ca. 2 års værnepligt og studerede derefter et semester på Logan University.

Ældste Larsen ankom til Danmark den 28. januar 1959 og har arbejdet i København, Amager, København og Aalborg, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Larsen i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

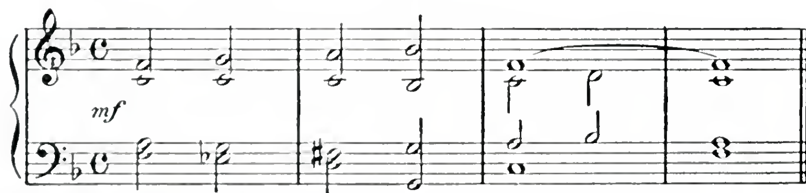
SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for august:

For Senior og Junior Søndagsskolen:

»*Adam faldt, for at menneskene kunne blive til, og menneskene er til for at kunne nyde glæde.*« (2. Nephi 2:25).

Søndagsskolesang for august 1960:

»*Almagts Gud*«. (Nr. 9 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for september 1960:

»*Morgenstjerner, råb af fryd*«. (Nr. 186 i den nye sangbog).

Kvindelig HJÆLPEFORENING

Kære søstre!

Da præsident Thorup og jeg rejste rundt i missionen i foråret og sommeren, glædede vi os så meget over Danmark med dets skønne landskaber og dets frodige marker. Vi lagde mærke til, at disse ting kun var mulige, fordi flittige bønder så omhyggeligt havde dyrket deres haver og marker og holdt ukrudtet borte.

Vi glædede os over at se de dejlige grønne skove med de vilde blomster i bunden. Alle vegne var der skønne blomster, og vi glædede os særligt over syrenerne i foråret — luften var fuld af deres dejlige duft.

Herren har været så ædelmodig mod sine børn og har skabt alle disse vidunderlige ting, så vi kan se dem og glæde os over dem. Ligesom han venter, at hans folk skal arbejde med jorden — plante og så og derved skaffe en rigelig høst, må vi også i os selv plante den slags sæd, der kan skaffe lykke.

Hvis vi sår frø af vrede, krænkelse, ondskab, sorg og frygt, vil de vokse som skadeligt ukrudt og kvæle alt det smukke, der findes i os. Den sæd vi skal så, er tro, blidhed, ydmyghed, sandhed, tålmodighed og kærlighed. Det er de små »frø«, som Herren holder af. Hvis vi gør dette vil vor høst blive stor, og vi vil høste megen glæde og være i stand til at dele den med andre.

Selv på mørke vinterdage vil vi have solskin i vore hjerter.

Jeg håber, at søstrene i Kvindelig Hjælpeforening har slappet af og nydt det varme solskin i sommertiden. Jeg håber, de har sået gode frø og har luget alt vredens, krænkelsens og vantroens ukrudt bort.

Må vi se frem til et frugtbart år, hvor vi kan udføre meget og glæde os over den nye Kvindelig Hjælpeforenings sæson. Må vi også indbyde nye medlemmer til at slutte sig til os og dele vor lykkes og glædes høst.

Deres hengivne søster *Florence B. Thorup.*

ÅRHUS GREN:

Da den danske sommer er lunefuld, og mange er på ferie i sommermånederne, så det er vanskeligt at samle alle, blev det i år bestemt at holde en fest i stedet for udflugt. Kvindelig Hjælpeforening indbød derfor alle i grenen, og kredslærerinderne fik pålagt at invitere alle de ældre, der ikke kan komme til daglig, til film og foredrag mandag d. 20. juni kl. 19,00. Festen indledtes med, at præsidentinden, søster Jane Rudholt, bød alle hjer-

telig velkommen og udtalte ønsket om, at vi alle måtte tilbringe en god aften i hinandens selskab. Forsamlingen sang derefter »Jeg ved, på hvem jeg bygger«, og søster Lilly Jensen holdt bøn. Dernæst overgav søster Rudholt tiden til broder Regnar Neergaards søn, Bent Neergaard, der først holdt et oplysende foredrag om det nære Østen. Vi fik i korte rids de forskellige landes historie og deres beliggenhed i forhold til Gaza. Derefter tog hr. Bent Neergaard os med på en tur først til Gaza, hvor vi så de danske og norske soldaters daglige liv, og hvordan de tilbragte en del af deres fritid, de red bl. a. på æsler og på kameler, og vi så ligeledes, hvordan befolkningen levede både indenfor flygtningelejrene og udenfor. Derefter fulgte vi med hr. Neergaard på en tur, han havde foretaget til Beirut i Libanon, til Det døde Hav, til Suez og Ægypten, og som det herligste for os alle til Israel, hvor vi både var i Bethlehem og Jerusalem; her så vi bl. a. Grædemuren, Gethsemane Have, Golgatha, men vi fik også at vide, at de forskellige trosretninger - protestantiske og katolske - ikke er enige om, hvor Golgatha lå. Det var dejligt at høre og se, hvor meget en ung mand har fået ud af sit ophold i Gaza, og at han har oplevet det, der er mange kristnes højeste ønske, at gæste det land, hvor vor Frelser og Forløser levede, mens han var på jorden.

Efter det fængslende foredrag og de dejlige billeder serveredes der smørrebrød og orangeade, og vi hyggede os, efter at grenspræsidenten havde velsignet maden, en tid i hinandens selskab ved de blomstersmykkede borde.

Det var en skam, at ikke flere havde fundet vej til kirken den aften, men det blev en uforglemmelig aften for de 53 tilstedeværende. *B. L.*

Kvindelig Hjælpeforening i København Søndre Gren var fredag den 16. juni på en dejlig Tivolitur med de ældre søskende i grenen, en dag, der sikkert vil blive husket som et kært minde. Vejret var nok gråt, men stille og mildt, rigtig passende til en sådan tur.

Vi modtes kl. 12 udenfor hovedindgangen og spadserede derefter langsomt ned til Konditoriet, hvor der kl. 13 ventede os et dejligt chokoladebord med alle de stykker wienerbrød og alle de flødeskumskager, det var muligt at spise. Præsidentinden, søster Elna Madsen, bød alle hjertelig velkommen og fortalte os blandt andet, at vi havde den glæde i dag at være sammen med en søster, som snart bliver 90 år, nemlig søster Selma Harboe, som alle i Kirken sikkert husker fra den tid, hvor hun med sin dejlige sang berigede sine søskende i Kirken.

Vi havde også den glæde, at både missionspræsident Levi B. Thorup, søster Thorup og deres to børn var sammen med os, og præsident Thorup velsignede den lækre anretning, der stod parat til os.

Som en ekstra overraskelse var Tivolis lilleputtog bestilt til at hente os ved Konditoriet kl.

14,30. Den halve time, der gik, fra vi havde rejst os fra bordet, og til toget hentede os med flagene oppe i dagens anledning, benyttede vi til i smågrupper at se på de skønne blomsteranlæg i nærheden. Efter togturen, som jeg er overbevist om, at alle nød, satte vi os rundt på bænkene og nød samværet under hyggelig snak og for manges vedkommende sikkert med tanke på andre Tivoliture i tidligere tider. Vi fik nu hver serveret en mægtig isvaffel med alt tilbehør, både flødeskum og syltetøj, og efter endnu lidt passiar skiltes vi med tak i hjertet for den dejlige eftermiddag.

Nogle søskende tog hjem, og de, som havde lyst til at blive lidt endnu, kunne udvide dagen efter eget ønske. Der var ialt 25 tilstede. *E. P.*

FØDSELSDAGE

Randers: Den 1. august fylder broder Jens August Oscar Petersen 65 år. Hjertelig til lykke!

Aarhus: Den 9. august fylder søster Johanne Cathrine Petersen 75 år. Hjertelig til lykke!

Skive: Den 11. august fylder søster Karen Marie Larsen 70 år. Hjertelig til lykke!

København Søndre Gren: Den 20. august fylder søster Ane Nielsine Toft, Møllerupvej 26, 75 år. Hjertelig til lykke!

Aalborg: Den 30. august fylder broder Severinus Valdemar Nielsen 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 31. august fylder søster Elna Augusta Tranholm 65 år. Hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Frank Rulon Larsen,* sender fra sit hjem i Emmett, Idaho, de hjerteligste hilsener til alle søskende og venner i Danmark.

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Benjamin Ronald Monk,* sender fra sit hjem i Denver, Colorado, de bedste hilsener til alle søskende i Danmark.

Hilsen fra U.S.A.: Søster *Ruth Madsen Hagen,* tidligere Aalborg og Aarhus, sender tillige med sin familie fra sit hjem i Californien de hjerteligste hilsener til søskende og venner i Danmark.

Nyt fra U.S.A.: Ole Leo Christensen, tidligere spejder i 17. Aarhus, blev den 4. juni døbt i Minneapolis, Minnesota, af sin broder, Jørn Christensen, også tidligere Aarhus.

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, søster *Karin Aronson,* viedes den 22. juli i Salt Lake Templet til kaptajn Eastes W. Murphy. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Julius R. Madsen,* viedes den 24. juni i Logan Templet til Mavis Campbell. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

KREDSLÆRERNES *budskab*

Tro og gerninger.

Tro er evangeliets grundprincip. Tro begynder med tro på Gud som Fader til vore ånder. Derefter følger tro på Frelsens guddommelige Plan med Jesus Kristus som menneskehedens Frelser. Det næste trin er tro på evangeliets gengivelse i denne uddeling gennem Profeten Joseph Smith. Tro er derfor begyndelsen til vor religiøse udvikling.

Tro er et frelsende princip. Der er ingen frelse uden tro. Dette forklarede Paulus, da han sagde:

»Men uden tro er det umuligt at behage Ham; thi den, som kommer til Gud, må tro, at Han er til, og at Han bliver deres Belønner, som flittigt søger Ham.« *(Hebr. 11:6).*

En af de største prædikener, der nogensinde er holdt om tro, var Almas tale til zoramiterne. *(Alma, kap. 32).* Han sammenlignede tro på hans ord med en god sæd der blev sået i deres hjerter. Hvis de ville høre efter og tro, ville sæden svulme, spire og vokse. Ved stadig pleje ville den fæste rod og vokse til et træ, som frembragte gode frugter.

Tro er som en levende organisme; for at holde liv i den, må man give den næring. Den næring som troen skal have, er ganske enkel: Den består i, at man vedligeholder og forøger sine kundskaber om evangeliet og lever i lydighed mod de bud og befalinger, som det indeholder. Tro er ikke stilstand. Ligesom legemets muskler fungerer den bedst, når den stadig anvendes. Hvad enhver sidste dages hellig bør forstå, er dette, at TRO ikke kan stå alene, den må følges af gerninger. Apostlen Jakob sagde dette tydeligt nok:

»Hvad gavner det, mine brødre, om en mand siger, han har tro, men ikke har gerninger? Kan troen frelse ham? ...... Men nu kunne han sige: »Du har tro, jeg har gerninger.« Så vis mig din tro uden gerninger, og jeg vil gennem mine gerninger vise dig min tro.« *(Jakob 2:14, 18).*

Erhvervelse af tro er på ingen måde garanti for, at man stadig har denne af Gud givne gave. Uden gerninger svinder den bort. Tab af troen kommer på to måder: Ligegyldighed og synd. Ligegyldighed med at gøre sig fortrolig med evangeliets principper, utaknemmelighed mod Kirken ved at forholde sig passiv og undlade at praktisere evangeliets standarder, er forhold, som forbereder tabet af troen. Syndige »fornøjelser« formørker sindet, gør viljen svag, tager det åndelige syn bort og svækker troen hos dem, som giver efter for synd. Tro på Gud, på vore medmennesker og på os selv er hovedhjørnestenen for vedvarende lykke. Ved tro bortjages tvivlen; alle mørke tanker og svagheder erstattes af tillid og tro på fremtiden. Vi kan ikke nå højere end de idealer, vi har. Med en fast tro på Gud opnås det højeste, som det menneskelige sind i det hele taget kan begribe.

TIL KREDSLÆRERNE

Kære brødre!

Jeg vil gerne takke jer for den indsats, I har gjort indenfor kredslærerarbejdet og for det arbejde, I har udført. Kirken påskønner dette arbejde, og vort inderligste håb skal være, at I virkelig må forstå betydningen af det. Mere end nogensinde før trænger vi til jeres hjælp. Vi må have mere sammenhold og virkelig løfte i flok.

Hvor mange søskende tror I ikke, der sidder hjemme og grubler over ting, som de gerne ville tale med nogle andre om. Det er dér, at kredslærerne må sætte ind og skabe et tillidsforhold mellem Kirken og søskende. Brødre, I har præstedømmets fuldmagt. I kommer som repræsentanter fra grenspræsidentskabet. Tænk over dette og hvilken betydning der ligger deri. I repræsenterer den største organisation i Kirken, brødre. Husk altid at lytte til den stille røst i jeres sind. Den vil vejlede jer i alt. Hvis I er ydmyge, vil I modtage ydmyghed, og da er vi inde på det rette spor.

Bent Rasmussen.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

Da vi ikke får Kredslærerindernes Budskab fra Amerika i sommermånederne, beder vi kredslærerinderne i disse måneder anvende *Kredslærernes Budskab.*

Grammofonplade med Tabernakelkoret

Som omtalt i juli nummeret, side 245, kan den berømte grammofonplade med »*The Battle Hymn of the Republic*«, sunget af Tabernakelkoret, akkompagneret af Philadelphia Symfoni-orkestret under ledelse af Eugene Ormandy, nu fås her i Danmark.

Da ældste Orlando N. Anderson, som hidtil har taget sig af bestillingerne, er blevet afløst og er rejst tilbage til Amerika, bedes bestillinger sendt direkte til *Nybro Radio, Vestergade 9, Aabenraa,* ved indsendelse af beløbet *kr. 6,95,* og pladen vil så omgående blive leveret.

Vi kan oplyse, at på bagsiden af pladen findes »*Londonderry Air*«, også sunget af Tabernakelkoret, så De får to dejlige sange på samme plade.

Brug pladen som gave til Deres venner og bekendte, det er en vidunderlig plade og en glimrende reklame for Kirken.

Dåb:	Dobt af:	Håndspålæggelse af:
København Nordre Gren:		
12. juni:		
Ole Victor	Broder Jørgen Ringheim	Broder Jørgen Ringheim
13. juni:		
Henning Høj	Ældste Gordon Hansen	Ældste Blaine Ashby
Inge Høj	Ældste Blaine Ashby	Ældste Gordon Hansen
18. juni:		
Richard James West	Ældste Niel Anderson	Ældste Paul Hale
19. juni:		
Jensine Oda Jensen Frederiksen	Ældste David K. Sørensen	Ældste David K. Sørensen
Agnes Franciska Kirstine Røder	Ældste Gary E. Dudley	Ældste Terry Sørensen
25. juni:		
Birthe Agnes Pedersen	Ældste Terry Sørensen	Ældste Gary E. Dudley
Henning Andreas Markussen	Broder Jørgen Ringheim	Broder Jørgen Ringheim
Kirsten Markussen	Broder Jørgen Ringheim	Broder Jørgen Ringheim
Færøerne: 28. maj:		
Gertrud Ørvarodd	Broder Oddvaldur Ørvarodd	Ældste Hal L. Andersen
Næstved: 29. maj:		
Magny Mørkgård Hansen	Ældste David K. Sørensen	Ældste David Jensen
København Søndre Gren:		
19. juni:		
Emmy Dagmar Wilhelmine Rud	Ældste Gary Larsen	Ældste Gary Larsen
22. juni:		
Jørgen Brixvold	Ældste Gary Dudley	Ældste Gary Dudley
24. juni:		
Inger Mathilde Svane	Ældste Carl C. Wilberg	Ældste Dolan N. Sørensen
9. juli:		
Niels Kristian Farcinsen	Ældste Carl C. Wilberg	Ældste Dolan N. Sørensen
Bornholm: 9. juli:		
Doris Solveig Nielsen	Ældste William B. Olsen	Ældste Alan R. Cazeau
Amager: 16. juli:		
Anne Kirstine Maria Bramsholm	Ældste Clark Østergaard	Ældste Duane Smith
Frederikshavn: 23. juni:		
Bent Ib Erik Larsen	Ældste Blaine Ashby	Ældste Robert Clark
Holstebro: 9. juli:		
Doreen Ann Helen Andersen	Ældste Charles Hermansen	Ældste DeVon Dennison
Svendborg: 18. juni:		
Erika Susanne Chalas	Ældste Donald Black	Ældste Jens Kristoffersen
Henning Ralf Joachim Chalas	Ældste Donald Black	Ældste Jens Kristoffersen
Claus Wilhelm Eggert Chalas	Ældste Jens Kristoffersen	Ældste Donald Black
Vejle: 27. maj:		
Rita Elna Bruun Andersen	Ældste Darrel G. Gamble	Ældste J. Charles Keller
6. juli:		
Anne Margrethe Kjeldsen Tang	Ældste Darrel G. Gamble	Ældste Darrel G. Gamble
Randers: 9. juli:		
Dagmar Christensen	Ældste Charles N. Petersen	Ældste Charles N. Petersen

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes *inden den 5. ds.*, og bedes sendt *direkte* til Stjernens kontor, *ikke* sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
Kolding: 19. juni:		Ældste
Poul Børge Secher	Diakon	Waldemar L. Jensen
Herning:		
Henning Christensen	Diakon	Ældste Finn S. Hansen
Vejle: 29. maj:		Ældste
Ejgil Arnold Andersen	Diakon	Monte N. Nelson
Caryll Martin Andreas		Broder
Kring Christensen	Diakon	Hans Jørgen Sørensen
19. juni:		
Willy Andersen	Lærer	Ældste Darrel G. Gamble
Horsens: 19. juni:		Broder
Carl Møller	Diakon	Otto Henry Møller
Silkeborg: 3. juli:		
Gelius Nørregård Olesen	Præst	Ældste Jørgen B. Boyer
		Broder
Vagn Ole Darre	Diakon	Frode Holst Sørensen
Odense: 12. maj:		Broder
Svend Aage Andersen	Diakon	Christian Klokker Hansen
Holstebro: 19. juni:		
Peder Svenning Georgsen	Lærer	Ældste Charles Hermansen
Bornholm: 11. april:		
Birger Andersen Lund	Diakon	Broder Johannes Lund

VELSIGNELSER

Esbjerg: 3. juli: Theodor Johannes Hein Jørgensen og Anne Marie Kirstine Hansen Jørgensens fire børn, Lisbeth Jørgensen, Gunnar Jørgensen, Ellen Jørgensen og Gunhild Jørgensen, velsignet af henholdsvis ældste Paul B. Jensen, ældste Paul B. Jensen, ældste Roger Stevenson og ældste Roger Stevenson.

Herning: 12. juni: Jens Peter Lauritsen og Emma Johanne Kokborg Lauritsens datter, Anna-Marie Lauritsen, velsignet af ældste Finn S. Hansen.

Aalborg: 19. juni: Rudolf Potoker og Edith Potokers to born, Leonor Potoker og Joram Potoker, velsignet af henholdsvis ældste Dennis Iverson og ældste Charles G. Ward.

3. juli: Rudolf Potoker og Edith Potokers datter, Suzanne Potoker, velsignet af ældste Dennis Iverson.

Kobenhavn Nordre Gren: 12. juni: Jorn Larsen og Aase Ellen Larsens son, Frank Larsen, velsignet af broder Torkil Dresso.

3. juli: Flemming Hall og Ellen Ganneskov Halls datter, Mirka Hall, velsignet af sin fader.

DODSFALD

Frederikshavn: Den 4. puni dode soster Lydia Diana Pedersen, 54 ar gammel. Æret være soster Pedersens minde!

Missionærforflyttelser:	Dato:	Fra:	Til:
Ralph Hansen	30. maj	Kobenhavn	Missionskontoret
Gary N. Sorensen	20. juni	Missionskontoret	Kobenhavn
Lloyd B. Larsen	25. juni	Aalborg	Omreisende ældste
Gary E. Dudley	25. juni	Kobenhavn	Omrejsende ældste
Roger L. Olsen	25. juni	Kobenhavn	Missionssekretær
David Sorensen	25. juni	Hillerod	Kobenhavn
Gary R. Christensen	25. juni	Amager	Hillerod
J. Farrel Larsen	25. juni	Kobenhavn	Amager
DeVon Dennison	25. juni	Silkeborg	Missionskontoret
Robert G. Jensen	25. juni	Kobenhavn	Silkeborg
Verlin Nicholes	25. juni	Odense	Kobenhavn
J. Peter Leth	25. juni	Missionskontoret	Odense
Jack B. Morris	25. juni	Kobenhavn	Aalborg
Blaine Ashby	25. juni	Frederikshavn	Kobenhavn
Terry Sorensen	25. juni	Kobenhavn	Frederikshavn
Merrell Hanson	25. juni	Fredericia	Kobenhavn
Henrik Traden	25. juni	Aalborg	Kobenhavn
Ray Lynn Hardy	25. juni	Næstved	Aalborg
Daniel Frandsen	25. juni	Kobenhavn	Næstved
John Holton	25. juni	Kobenhavn	Kalundborg
Larry Knudsen	25. juni	Sonderborg	Kalundborg
Norman Crump	1. juli	Holstebro	Missionskontoret
Boyd H. Mordue	9. juli	Aarhus	Bornholm
William B. Olsen	9. juli	Bornholm	Aabenraa
Monte Nelson	9. juli	Vejle	Amager
Terry Lee	9. juli	Randers	Rudkobing
Finn S. Hansen	9. juli	Herning	Aarhus
Merrill H. Olsen	9. juli	Roskilde	Randers
Waldemar Jensen	9. juli	Kolding	Frederikshavn
Andrew J. Lassen	9. juli	Amager	Frederikshavn
Grant Heber Taylor	9. juli	Roskilde	Aalborg
James Nielsen	9. juli	Viborg	Kobenhavn
Merrill E. Gillette	9. juli	Kobenhavn	Viborg
Donald Bearnson	9. juli	Nakskov	Kobenhavn
Roger Stevenson	9. juli	Esbjerg	Roskilde
James Kjergaard	9. juli	Aalborg	Holstebro
Dean Lybbert	9. juli	Kobenhavn	Grenaa
Don R. Muller	9. juli	Aarhus	Roskilde

Missionærankomster:

Med S.A.S. fra New York er følgende missionærer den 22. juni ankommet til den danske mission:

Brent Orval Cheney fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Fredericia.

Kenneth Archie Searle fra Bountiful, Utah, beskikket til at arbejde i København.

John Reid Larsen fra Lyman, Wyoming, beskikket til at arbejde i København.

John Clarence Stutznegger fra San José, California, beskikket til at arbejde i Sønderborg.

Richard Boyd Pagett fra Manassa, Colorado, beskikket til at arbejde i København.

Med S.A.S. fra New York er følgende missionærer den 5. juli ankommet til den danske mission:

Lewis Clifford Goff fra Midvale, Utah, beskikket til at arbejde i Herning.

Dee LaMont Johnson fra Victor, Idaho, beskikket til at arbejde i Aabenraa.

Elisha Harry Boley fra American Fork, Utah, beskikket til at arbejde i Rudkøbing.

Orlyn Lund fra Sandy, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Dale T. Hougaard fra Manti, Utah, beskikket til at arbejde i Kolding.

Dennis M. Christensen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Nykøbing F.

Thayne F. Jensen fra Mesa, Arizona, beskikket til at arbejde i Vejle.

Dennis B. Evans fra Mesa, Arizona, beskikket til at arbejde i Grenaa.

Gary D. Petersen fra Alhambra, California, beskikket til at arbejde i Esbjerg.

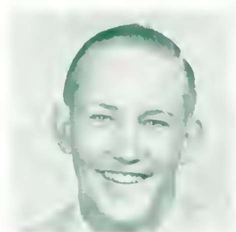
Brent O. Cheney

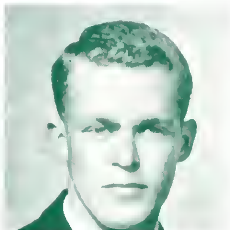
Kenneth A. Searle

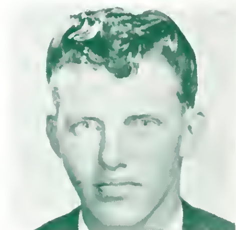

John R. Larsen

John C. Stutznegger

Richard B. Pagett

Lewis C. Goff

Dee L. Johnson

Elisha H. Boley

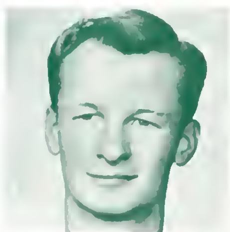

Orlyn Lund

Dale T. Hougaard

Dennis M. Christensen

Billede følger i næste nummer

Thayne F. Jensen

D. Bruce Evans

Gary D. Petersen